

فراخوان کارزار مشترک فعالین جنبش کارگری خارج از کشور در مورد کشتار کارگران خاتون آباد

با گرامیداشت جان باختگان کشتار کارگران مس خاتون آباد بدست دژخیمان رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی، همبستگی طبقاتی با کارگران ایران را هرچه بیشتر گسترش دهیم، صدای حق طلبانه آنان را هرچه رساتر منعکس نمایم و حاکمیت سرمایه را در ایران افشا کنیم.

در اوآخردیماه ۱۳۸۲ بیش از ۲۰۰ نفر از کارگران اخراجی مس خاتون آباد به همراه خانواده ها و سایر یاران شان، برای بازگشت بکارشان اقدام به اعتصاب کردند. بیش از یک هفته از اعتصاب نگذشته بود که نیروهای سرکوبگر رژیم ارتجاعی کارگران را با اسلحه گرم مورد یورش وحشیانه خود قرار دادند که منجر به جان باختن یک نفر و زخمی شدن تعدادی از کارگران گردید.

اعتراضات عمومی به داخل شهر کشیده می شود. در شهر بابک کرمان نیروهای اطلاعاتی و امنیتی جمهوری اسلامی از زمین و هوا کارگران را به گلوله بستند که، این بار منجر به جان باختن چهار نفر از کارگران به نام های ریاحی، جاویدی، مهدوی، مومنی و یک دانش آموز بنام پور امینی و زخمی شدن دهها نفر شد.

تاریخ مبارزات طبقه کارگر در جهت دفاع از مطالبات حق طلبانه شان مملو از کشتار توسط مرتجعین حاکم بر ایران بوده است. دستاوردهای طبقاتی جنبش کارگری در نبرد طبقاتی خود علیه استثمارگران از دل آتش و خون بیرون آمده است. سرمایه داری از هر امکان و فرصتی استفاده کرده است که از دستیابی کارگران به حقوق خود جلوگیری کند و از همین نقطه نظر است که رژیم های سرمایه داری در ایران دستاوردهای جنبش کارگری را مصادره و آنان را سعبانه سرکوب کرده است. مسلماً عدم برخورداری کارگران ایران از یک تشکل مستقل کارگری و عدم توازن قوا، از دلایل اصلی آن بوده است. طبقه کارگر و جنبش کارگری در تلاش است تا با گسترش تفکر ضرورت اتحاد و کسب نیرو در میان کارگران از موضع مستقل طبقه کارگر و با ایجاد تشکلات مستقل کارگری این ضعف بزرگ را برطرف نماید. متقابلاً رژیم ددمنش جمهوری اسلامی با پی بردن به این حقیقت در تلاش است تا با سرکوب و ترور، مانع پیشروی جنبش کارگری در جهت تحقق اهدافش شود.

اما نه کشتار خاتون آباد و نه به گلوله بستن کارگران بندردیلم، نه سرکوب و به بند کشیدن فعالین جنبش زنان، نه قتل های زنجیره ای فعالان سیاسی و نویسندگان و نه کشتار دانشجویان در تهران، نه یورش و ضرب شتم و به بند کشیدن کارگران شرکت واحد، نه به زندان بردن فعالین اول ماه مه سقز، کارگران هفت تپه شوش، نساجی شاهره سنندج، فرش البرز بابل سر، نازنین قزوین و و نه ترور مجید حمیدی هیچکدام نتوانست و نمی تواند مانع پیشروی و ایجاد خللی در اراده استوار فعالین جنبش کارگری و فعالین سایر جنبش های اجتماعی شود.

کارگران اعتراض می کنند، و فریاد می زنند؛

"مزدهای ماهیانه معوقه که نتیجه تلاش و زحمت ماست را پرداخت کنید،

ما را اخراج و بیکار نکنید، ما باید از حق مسکن،

حق بهداشت و درمان و تحصیل رایگان برخوردار باشیم.

تشکل مستقل کارگری و تجمع و اعتصاب حق ماست. زندانیان کارگر، دانشجو، زنان و روشنفکران باید آزاد شوند."

متقابلا کارفرمایان و سیستم ضد کارگری جمهوری اسلامی کارگران را اخراج و بیکار می کنند، حقوق معوقه شان را پرداخت نمی کنند، تهدیدشان میکنند، دستگیر، زندانی و شکنجه شان میکنند و به گلوله شان می بندند.

اتخاذ روش سرکوب و، ترور و وحشت از سوی جمهوری اسلامی بعثت بحران اقتصادی و عدم پاسخگویی به خواستها و مطالبات جنبشهای اعتراضی و همچنین جلوگیری از رشد و پیشروی این جنبشها بویژه جنبش کارگری است.

ریشه این بحران و تورم و گرانی را درماهیت سرمایه داری جمهوری اسلامی و سیستم سرمایه داری جهانی و پیشبرد سیاستهای نئولیبراستی و خصوصی سازی شان باید جستجو کرد. ما تحریم اقتصادی و سیاست جنگ طلبانه و تجاوزگرانه امپریالیسم آمریکا و متحدین سرمایه داری- اش را که تحت پوشش پرچم دروغین دموکراسی خواهی در جهت کسب سود و سرمایه و موقعیت هژمونی طلبانه شان در منطقه است و همچنین سیاست جنگ افروزانه جمهوری اسلامی را محکوم می کنیم اما هوشیارانه زمینه سازش و مذاکره، در جهت تثبیت موقعیت مرتجعین هر دو سو را در منطقه و ایران با حساسیت دنبال کرده و افشاء می کنیم و براین باوریم که تغییر و تحول بنیانهای اجتماعی فقط بوسیله طبقه کارگر و جنبش کارگری و مردم زحمتکش ایران به پیش برده می شود.

انسانهای آزاده، فعالین و مدافعین جنبش کارگری!

حال درچنین موقعیتی و در تقابل با چنین رژیم ارتجاعی، با دریافت پیامهایی از یاران و همزمان- مان در ایران مبنی بر مبارزه در جهت رفع تمامی این نابرابری ها و ستم در جامعه و در بطن چنین تغییر و تحولاتی سکوت کردن به هیچ عنوان جایز نیست.

بیانیم در چنین روزی (۴ بهمن) به یاد جانباخته گان، کارگران خاتون آباد گردهم آییم و بکوشیم تا با پادمان وسیع آن، ننگ عملکرد سبوعانه رژیم را همچون طوقی به گردن مدافعین سرمایه جاودانه کنیم.

بیانیم دست در دست هم، یکصدو متحد حمایت و همبستگی طبقاتی مان را در دفاع از جنبش کارگری و سایر جنبشهای آزادی خواهانه و برابری طلبانه اعلام نمائیم.

بیانیم یاری دهنده صدای رسایشان در این کارزار جهانی باشیم.

بیانیم با اتحاد و هماهنگی مان تقویت کننده گامهای استوار جنبش کارگری باشیم.

بیانیم هفته کارزار مشترک که از تاریخ **۱۸ ژانویه تا ۲۶ ژانویه ۲۰۰۸** را با برنامه های اعتراضی خود در خارج از کشور هر چه بیشتر نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی را افشاء کنیم. ما فعالین کانون های ۱۳ گانه در حمایت از جنبش کارگری، در کشورهای مختلف بر مبنای امکانات خود صدای رسایی در جهت افشای این جنایت خواهیم شد.

به این کارزار مشترک بپیوندیم.

زنده و پایدار باد اتحاد و همبستگی جنبش جهانی کارگران

نابود باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی ایران

۱۶ دیماه ۱۳۸۶

اسامی انجمنها و نهادهای همبستگی کارگری در خارج کشور؛

کمیته همبستگی با کارگران ایران - استرالیا
کمیته حمایت از کارگران ایران - تورنتو کانادا
کانون حمایت از کارگران ایران - نروژ
جمعی از کارگران پیشرو تبعیدی - سوئیس
کمیته همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - فرانسه
کانون همبستگی با کارگران ایران - کلن
کانون همبستگی با کارگران ایران - فرانکفورت و حومه
کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران - هانوفر
کمیته همبستگی با کارگران در ایران - هامبورگ
کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد - استکهلم
گروه همبستگی با جنبش کارگری - برلین.
اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران
کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ (سوئد)